

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΟΝ ΜΝΗΜΑ

Τήν Τετάρτην, 15^{ην}/28^{ην} Αύγουστου 2019, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου μετά πάσης εὐπρεπείας καί λαμπρότητος ἡ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τό ἐν Γεθσημανῇ Θεομητορικόν Μνήμα.

Συμφώνως τῇ τυπικῇ διατάξει καί τῇ καθεστωτικῇ τάξει τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, εἰς τόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὑπεράνω καί πέριξ τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος ἐτελέσθη ἀφ' ἐσπέρας Ἑσπερινός, τοῦ ὁποίου προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος καί θεία Λειτουργία τήν πρωίαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Βόστρων κ. Τιμοθέου, Βεροίας κ. Παντελεήμονος καί Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Λύδης κ. Δημητρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, παρεπιδημούντων ἱερέων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου τῶν ἄλλων διακόνων, ψαλλόντων τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης Πρωτοψάλτου κ. Ἐμμανουήλ Δασκαλάκη, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου, τῇ κατανυκτικῇ προσευχῇ πολλῶν ἐντοπίων Ἀραβοφώνων, Ρωσοφώνων, Ρουμανοφώνων, Κυπρίων καί ἐξ ἄλλων χωρῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καί τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα καί πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τήν παναγίαν παρατίθεται ψυχῇ καί σύν αὐτῇ πληροῦται τά σύμπαντα χαρᾶς, καί ἡμῖν δωρεῖται τό μέγα ἔλεος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί

Ἡ Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡ Ὑπερευλογημένη καί ἀειπάρθενος Μαρία συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ τόπῳ, ἐνθα τῷ Θεομητορικῷ αὐτῆς μνήματι, ἵνα ἐορτάσωμεν, τήν ἐκ τῆς γῆς πρός τά οὐράνια μετάβασιν τῆς νοερᾶς αὐτῆς ψυχῆς καί τοῦ καθαροῦ σώματος, δηλονότι τῆς Κοιμήσεως αὐτῆς.

Τιμᾶται καί μακαρίζεται ἰδιαζόντως ἡ Θεοτόκος Παρθένος Μαρία, διότι ἐν αὐτῇ «ὁ ἀχώρητος Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν χωρηθῆναι ἠὲ δόκησεν» τουτέστιν ἐκ τῶν αὐτῆς ἀγνῶν αἱμάτων ἐσωματώθη καί ἐκνήθη ὁ Θεός Λόγος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Ἡ ἐκ Ναζαρέτ Παρθένης Μαρία, ἡ ἀναδειχθεῖσα Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, ἡ ὁποία μεγαλύνεται καί μακαρίζεται ὑπό πασῶν τῶν

γενεῶν κατὰ τὴν ἀψευδῇ μαρτυρίαν αὐτῆς ταύτης τῆς θεοτόκου λεγούσης: «Ἴδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καὶ ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ», (Λουκ. 1, 48-49). Τοῦτο δέ ὀφείλεται εἰς τό γεγονός -κατὰ τοὺς ἐγκρίτους ἐρμηνευτάς – εἰς τὴν ὑπερβάλλουσιν ταπείνωσιν τῆς Μαριάμ, ἡ ὁποία «οὐχ ἀπλῶς οὐδέ ἀκρίτως ἐν τῇ Μαρίᾳ γέγονεν ὁ λόγος, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσιν αὐτῆς ταπείνωσιν, ἣν ἀγαπᾷ ὁ θεὸς καὶ ὑπερυψοῖ ὡς μιμουμένην αὐτόν τὸν ταπεινῶσαντα ἑαυτόν καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα... καὶ ἐν Ἡσαΐα φησὶν: «Ἐπὶ τίνα, ἐπιβλέψω ἀλλ’ ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινόν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντά μου τοὺς λόγους», (Ἠσ. 66,2).

Ὁ ἄνευ φθορᾶς σωματικὸς θάνατος τῆς «πηγῆς τῆς ζωῆς», δηλονότι τῆς θεοδόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαριάς, ἐγένετο διαβατήριον ἐκ τῆς ἐπιγείου καὶ ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν θείαν καὶ ὄντως ἄρρευστον ζωὴν, ὡς ψάλλει ὁ ὑμνωδός. «Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε διαβατήριον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθιστῶν σε ἄχραντε ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱόν καθορᾶν σου καὶ Κύριον».

Τό μέγα μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ ἐνυποστάτου θεοῦ Λόγου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς θεοτόκου Μαριάς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἀφ’ ἐνός· καὶ τό μυστήριον τῆς Κοιμήσεως ἢ μᾶλλον τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαριάς ἀφ’ ἐτέρου, συνιστᾷ τὴν ἀκατάληπτον οὐσίαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ μυστικοῦ καὶ θεανδρικοῦ σώματος τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας μέλη θεωροῦμεν τοὺς ἑαυτοὺς ἡμῶν.

Ἡ σημερινὴ κορυφαία θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἀδελφοί μου, μᾶς καλεῖ, ἀλλὰ καὶ μᾶς προτρέπει νὰ ἀκούσωμεν εἰς τοὺς λόγους τῆς Παναγίας λεγούσης: «Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καὶ ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ **καὶ τό ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν**», (Λουκ. 1, 49-50). Ἐν προκειμένῳ ἡ Ἀγνή καὶ Παρθένη Μαρία ὁμιλεῖ περὶ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ θεοῦ πρὸς ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς καὶ φοβουμένους τὸν θεόν. «Οὐκ εἰς ἐμέ δέ μόνην τό ἔλεος αὐτοῦ [τοῦ θεοῦ], ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς φοβουμένους αὐτόν», σχολιάζει ὁ ἅγιος θεοφύλακτος.

Ὁ δέ θεῖος Παῦλος, προσευχόμενος διὰ τὴν ἐν Χριστῷ τελειοποίησιν τῶν Χριστιανῶν, λέγει: «κάμπτω τά γόνατα μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ... ἵνα δώῃ ὑμῖν... κατοικῆσαι τὸν Χριστόν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τό πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος τῆς γνώσεως τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, **ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τό πλήρωμα τοῦ θεοῦ**», (Ἐφ. 3, 14-19).

Τὴν πληρότητα ταύτην τῆς γνώσεως τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἐγνώρισεν μόνον ἡ ἀειπάρθενη θεοτόκος Μαρία, ἡ γενομένη Μητέρα τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ, διό καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ ἀναβοῶμεν:· «Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Αὐτόν ὡς Υἱόν σου καὶ θεόν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν δοκιμαζομένην περιοχὴν ἡμῶν. Ἀμήν». Ἐτη πολλά.

Εὐθύς ἀμέσως, οἱ πλεῖστοι, ἂν ὅχι ὅλοι τῶν πιστῶν, προσῆλθον εἰς τό Μυστήριον τῆς θείας Μεταλήψεως.

Ἀπολύσεως γενομένης, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἔνθα ὁ καθηγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος προσήνεγκε κέρασμα ἀναψυχῆς, δεχόμενος τάς εὐχάς καί τόν ἔπαινον τοῦ Μακαριωτάτου διά τήν κατά τήν τάξιν καί εὐπρέπειαν διοργάνωσιν τῆς ἑορτῆς.

Β΄ Εἰς τήν κώμην Ἀμπούντ

Τήν αὐτήν ἡμέραν εἰς τόν βυζαντινόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τήν πλησιόχωρον τῆς Ραμάλλας κώμην τοῦ Ἀμπούντ ἑωρτάσθη πανηγυρικῶς ἡ ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας